f-63 / sl. 3

ଭଇରୋବି ନାଦ ସେ ଦିଅଇ ଯାଉଯାଉ ।

ବାବୁ ଏ ସୁନ୍ଦର ଯୁବା ମଦନ ପୁରୁସ ।

ବିର୍ଗ ବିଦ୍ୟାଧର ପ୍ରାୟେ ଦିସଇ ସାଦୃସ ।। ୫୭୧ ।।

ଯୋଗିବୋଲି ୟେହାକୁ କେ ବୋଲିବ ନିକର ।

କେବଣ ସାପ୍ଟର ସେ ବୁଲଇ ଦେସାନ୍ତର ।

ପଚାରନ୍ତି ନରନାରି ସୁଣ ଯୋଗବାସି ।

କେଉ ଦେସେ ମୁଂ ତୁମ୍ଭର ୟେଥେ ଅଛ ଆସି ।

ମୁଖ ଟେକି କାହାକୁହି ନକହଇ କଥା ।

ମୋହାମନ୍ତ୍ର ଘୋର ଥାଇ ପୋତିଥାଇ ମଥା ।

ତୀନିଦଣ୍ଡ ବଲି ରାୟେ ସିଦ୍ଧେ ଲେଉଟୀଲା ।

ଆସନ x x x x

f-? / sl. 4

x x xରେ ଯାଇ ତୁରିତେ ବସିଲା ।

ରଯାମୃତି ଚାହି ରମ୍ଭ ବୋଲଇ ବଚନ ହୋଇଲା ତବଦ ।

ଦେଖିଲା ଚାଲନ୍ତେ ତାର ନସୁଭଇ ପାଦ ।। [୫?]୭୬ ।।

ଉଠୀଯାଇ ଭୁମିକି ଯେ ଚାହିଲା ଲେଉଟୀ ।

ବେନିପାଦତାଲୁ ତାର ପଦ୍ମ ଯେ ଉକୁଟୀ ।

ରମ୍ଭା ବିଚାରିଲା ୟେ ନୁହଇ ସମାନ୍ଯ ।

ବଡଲାକ ପୁଅ ଯେ ଅଟଇ ବଡପଣ ।। ୫୭୭ ।

ଗୋପ୍ଯନିଅ ଷ୍ବରୂପେ ଅବା ରହିଅଛି ଆସି ।

ତପୁସିକି ଚାଛି ରାଯା ବଚନ ପ୍ରକାସି ।

କାହାର କୁମରନାଥ କାହି ତୁମ୍ଭ ମଠ ।

କର୍ଣ୍ଣରେ ମୁ

f-? / sl. 5

ରେ ଯାହାର ପ୍ରଭୁପଣ |

ସେ ରାଯା କି ଉପେଖଇ ଦଣ୍ଡ ସିଘାସନ || ୩୫୮ ||

ଆମ୍ଭକୁ ଛାଡିଣ ତୁମ୍ଭେ ନଯାଅ ଗୋସାଇ |

ବହୁତର ବଚନ ଭାଗିଲେ ପାପ ପାଇ || ୩୫୯ ||

ରାଯା ହୋଇକରି ତୁମ୍ଭେ ମାଗିବ ଯେ ଭିକ୍ଷା |

ପଞ୍ଚୁକୋଳି ଅର୍ଣ୍ଣକୁ ବଳିଲା ତୁମ୍ଭ ଇଚ୍ଛା || ୩୬୦ ||

କିବୋଲି ବୋଲିବେ ସେହି ନରନାରାଯେଣ |

ଯୋଗପଥ ମହାଦୁଖ ଶୁଣେ ଯେ ରାଯନ |

ଋସିମାନେ ତପ କରିଛନ୍ତି ଯୁଗେଯୁଗ |

ରାଯାସୁଖ ଭୋଗ ମଞ୍ଚେ କରିବାକୁ ଭୋଗ୍ବ || ୩୬୨ ||

f-41 / sl. 6

ଏମନ୍ତ ସମଯେ ଯେ ମାଛୁତ ତେରସତ |

ସୋଳସଶ୍ର ରାଉତ ଯେ ଉଠତି ନିସତ |

ନବଲକ୍ଷ ବଗଂଯେ ହୋଇଲେ ଆସି ଋଣ୍ଡ |

ମୁଖରାବ ସବଦେ ଯେ କମ୍ପଇ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ଡ || ୩୫୪ ||

ବାଋଆଳ ତୁହାଣ ଘଡଇ ଘଡିତାଳ |

ପ୍ରକୃତି ସେବକ ଆଦି ବକ୍ଷେ ଦିଯବର |

ସିରେ କରଦେଇ ସର୍ବେ କରନ୍ତି ଗୁହାରି |

ଉଠୀ କରପତ୍ର ଯୋଡି କରନ୍ତି ଗୁହାରି |

ରାଉତେ ବୋଲନ୍ତି ହେ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ରାଯେ |

ଲକ୍ଷେ ବଳଯାକ ଭେଟୀ ଅଇଲୁ ସର୍ବହେ |

ଏତେ ସନ୍ବପ

f-39 / sl. 7

ହ ବୋଇଲେକହ ସେହି କଥାମାନ ।
ତୁମ୍ଭକୁ ଘେନିଣ ଆମ୍ଭେ ଦେସାନ୍ତର କଲେ ।
ଯୋଗପଥ ଅପ୍ରାପତ ହୋଇବାକ ଭଲେ ।
ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମଦନବାଣ ନପାରିବ ସହି ।
ଚୋରିରତି କରାଇବ ସପତଣି ଦୁଇ ।
ଆୟଠାରୁ ସେକଥା ଗୋ ଛାଡ ରାଣି ଦୁଇ ।
ଆକାସ ବିଯୁଳି କାଢୀ ହସ୍ତେ ଧରା ହୋଇ ।
ରାୟା ରାଣି ସୁଖଭୋଗ ଆୟଠାରୁ ଗଲା ।
ଦଇବପୁରୁସ ୟେଛା ଭିନଭିନ କଲ ।। ୩୭ ।।
ଗୁରୁମନ୍ତ୍ର ଦେଲାଠାରି ଅଙ୍ଗେ ନାଛି ଖେଦ ।
ଦ

f-? / sl. 8

ସଦ୍ଧାର ମହାବନ୍ଧ ହୋଇବାକ ଭେଦ ।। ୩୩୮ ।।
ହାଟର ବାଟରକ ନାସି ଆଇବୁ xନ୍ଥା ।
ଆଗ୍ଯାଂ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମୁକୁତା ଦେଇ ମାତା ।। ୩୩୯ ।।
ରାଣିୟେ ବୋଇଲେ ରାୟା ତୁମ୍ଭେଛେ ମହତ ।
ମଛତକୁ ଆଶ୍ରେକରି ଚୋଇଲୁ ଅନାସ୍ତ ।। ୩୪୦ ।।
ଦୁଇକୁଳ ଛାଡି ମଦ୍ଧେ ଭାସିଲୁ ଯଳର ।
ପିତାମାତା ଭାଇବନ୍ଧୁ ୟେଡିଲୁ ସକଳ । ୩୪୧ ।।
ୟଳସୁଖି ଗଲେ କାଛି ରକ୍ଷାହେବ ମିନ ।
ଚନ୍ଦ୍ରମା ନଥିଲେ ତାରା ନପାୟେ ସୋଭନ ।।

f - ? / sl. 9

ମାଗିଲେ ଦିଅନ୍ତି ନଆସଇ ମୁଖେ ।
ବଳବନ୍ତ ପଣେ ସେଯେ ବିହରନ୍ତି ସୁଖେ । ୪୫ ।।

ଏମନ୍ତେ ଅଚଳାଚଳ ବଙ୍ଗଦେସ ସିମା |

ଯୋଧାକଂର ଚିନ୍ତାନାହି ଶବିହେ ଗାରିମା || ୪୬ ||

ଅର୍ଣ୍ଣଦାନ ବଶ୍ରଦାନ ଦିଅନ୍ତି ରାଯନ |

ଦରିଦ୍ରେ ସନ୍ତୋସ ହନ୍ତି ସନ୍ତୋସେ ବ୍ରହ୍ମଣ || ୪୭ ||

ଆପଣା ରାଯ୍ଯକୁ ରିପୁଭୟେର୍ଭତି ନାହି |

ଆବର ସମର କରିବାକ x x x x || ୪୮ ||

ରିପୁମାନେ ସରଣ ପସନ୍ତି ଭୟେ ଆସି |

ନିକଟେକ ରାଯ୍ଯ ଯେ କରଇ ବଙ୍ଗଦେଶି || ୪୯ ||

f-5 / sl. 10

କ ଚିନାୟେ ତହି କର ଜେ ପ୍ରମାଣ |

କରସୁଝୀ ପ୍ରଯାୟେ ଅର୍ଯଲେ କୋଟୀଧନ || ୪୦ |

କଇରି ମରାଇ ଯେ ବହୁତ ଧାନଘର |

ଖାଇଲେ x x x x x ଅଗୋଚର |

ଜଣେ ହେ ଦାରିଦ୍ର ନାହିଂ ସର୍ବ ହେ ପୁରଣା |

ହରିନାମ ଗାୟନ କରନ୍ତି ପନ୍ଚବିଣା |

ଶୁବର୍ଣ୍ଣର ବାହେ ଚୁଡି କଣ୍ଠେ କଣ୍ଠିମାଳ |

ପାଟନେତେ ଆଭରଣ ଦୁଅନ୍ତି ଉଯଳ |

ସୁକଲ ବସନମାନ ମଣନ୍ତି କିଚିତ |

ଅର୍ଣ୍ଣଦାନ ବଶ୍ରଦାନ ଦିଅନ୍ତି ବହୁତ || ୪୪ ||

f-4[6] / sl. 11

କେବ ରତନ ତାଙ୍କର ବାକିଥିଲା ରହି |

ସମସ୍ତେ ଆସ୍ତାନ ତଳେ ମାଗିଲେକ ଯାଇ || ୪୦୧ ||

ମୋତେ ରାଇ ଲେଖାକରି ଆଗ୍ଯାଂ ଦେଲେ |

ବାରବରସ ଲେଖାକର ଏକାଠୁଲେ || ୪୦୨ ||

ବେନିପଦ୍ମ ପନ୍ଦର ମଭତ ଟଙ୍କା ହୋଇ |

ଭଣ୍ଡାର ଯେତେକ ଗଣିଦିଅ ବେଗଛୋଇ |

ତତକ୍ଷଣେ ମୁକୁତା ଦେଇ ହୋଇଲେ ବାହାର

ତୁରିତେ ମିଳିଲେ ଯାଇ ଭଣ୍ଡାର ଘରଦ୍ଵାର |

ଭଣ୍ଡାର ନାୟେକକୁ ବୋଲେ ମହାଦେଈ |

ଦହନି କବାଟ ଫେଡିଦିଅ ବେଗ ହୋଇ || ୪୦୫ ||

f-? / sl. 12

ଆଗ୍ଯାପାଇ ପରିବାରି ପେଡିଲା ଦୁଆର |

ସାମୁକା ଫେଡିଣ ଗଣିଦେଲା ଧାତିକାର ||

ବେନି ପଦ୍ମ ପନ୍ଦର ମର୍ଭୁତ ଟକା ଦେଲେ |

ଆସ୍ତାନ ତଳେ ନେଇ ବହି କୁଢାଇଲେ ||

ବୋଲନ୍ତି ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ସୁଣ ଲକ୍ଷବଳ |

ଯେ ଯାହୀ ବରତ ନବାକି ନିଅସି ତୁମ୍ଭର ||

ଏକକୁ ଆରେକ ଚାହି ବୋଲନ୍ତି ରାଉତେ |

ରାଯା ଯୋଗି ଛୋଉଛନ୍ତି ବୋଲନ୍ତି ସମସ୍ତେ || ୪୦୯ ||

ଏଣୁ କି XX କଲେ ମାଗିଲୁ ଆମ୍ଭେ ବାଳି |

ଓପ୍ରଧ ଛାଡିଲା ଜିବ ଦେସାନ୍ତର ଦେଖି |

ଏକା

f-12/sl. 13

XX ଆଗ୍ଯାଂ ଦେଲେ ବେଗକରି ବାଡିତାଟୀ ଖଟହୋ ବୋଇଲେ ||୧୪୫||

ଆଗ୍ଯାଂ ପ୍ରମାଣେରେ କୋଦାଳ ଚଳିଗଲା

ମରଡାଶାଳରେ ପଶି ସବୁ ରଣ୍ଡକଲା || ୧୪୬ ||

କୁଣ୍ଡିରେ ପୁରୋଇ ସେ ଗଲା ତତକ୍ଷଣ XXX

ନବର ବାହାରେ ନେ ପକାଇଲା ପୁଣ || ୧୪୭ ||

ହାଣ୍ଡି ନେଇ ପକାଇ ଗୋବୋରପାଣି ଗୋଳି

ନିଅ ବୋଲନ୍ତେ ପହରା ନିଅଇ ପହରି || ୧୪୮ ||

ଯେ ଯାହା ଠାବରେ ଥୋଇ ରହିଲେ

f-? / sl. 14

ତୁରିତେ | ହାଡପା ଯେ ଚଳିଲେ ଯେ ନିଯ ଗୃହପଥେ || ୧୪୯ ||

ଶିଯେକ ଦୁରେ ଜେ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ |

ହାଡିପା ଚରିତ୍ରମାନ ନୟନେ ଦେଖିଲା |

ନବର ଭିତରେ ଯାଇ ମିଳିଲେ ବହନ |

ମାତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ବିଯେ କଲେ ତତକ୍ଷଣ || ୧୫୧ ||

ସାବଧ୍ବନେ ସୁଣ ମାୟ ଆଗ୍ବ ଦେଲେ ଯାହା |

ମରଡା ସଲରେ ନୁଚି ଦେଖିଲଇ ତାଚା ||

ହାଡିପାକଂ ସଗଂତେ ବାଳେକ ଗୋଟୀଥିଲା |

ନଟୀକାଳ ବୃକ୍ଷରଃ ଗୋଗଁୟ ମାଗୀଲା || ୧୫୩ ||

ତତକ୍ଷଣେ ହାଡିପା ବୋଇଲେ ସେ ବୃକ୍ଷକୁ |

ଆକାସୁ ଖସିଣବୃକ୍ଷ ଅଇଲାତ

f-? / sl. 15

ଥ || ୮୨ ||

ଗୋବିନ୍ଦକୁ ମନେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଦଣ୍ଡଧାରି |

ଏକଇ ଦିନେକ ନିସା ସମୟେ ସୁନ୍ଦେରି |

ନିଯନ ସମୟେ ଆସି ହୋଇଲାକ XX |

ମନତାର ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ଯାଣିଅଛି ତହୁ |

ସୁଣ୍ଡିଆଣି ଉଭା ହେଲା ଆସନ ଉପର |

ନାଥ ହେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି ମନଗଲା ମୋର ।

ଆଯ ଆମ୍ଭେ କେଳିରସ କରିବା ଗୋସାଇ ।

ଅଥୟେ ହୋଉଛି ଦେହ ତୁମ୍ଭରୂପ ଚାହି ।

ଯତସତ ହୋଇ କେତେ ଲୋକୋ ରହିଛନ୍ତି ।।

ଯନମ ହୋଇଣ ସୁଖି କେପାରୁ ମୁରୁଛି ।। ୮୭ ।।

f-7(2?)4 / sl. 16

ସୁଣ୍ଡିଭାରିଯା ଯେ ସୋଳ ହେ ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ରାଯାକୁ ଦେଖିଣ ତାର ଚିତ ଛନଛନ ।

ନପସଇ ଘରେ ବାଳି ନରୁଚଇ କିଛି ।

ଭୋଯନକୁ ମନନାହି ନିଦ୍ରାହି ମୁରଛି । ୬୭୯ ।।

ଉଯାଗର ହୋଇ ବାଳି ଆଗେ ବସିଥାଇ ।

ଚାରିପହରକୁ କନ୍ୟା ଚାରି ସଯ ହୋଇ ।। ୬୮୦ ।।

ବିଚାରଇ ବଗଂରାଯା ପଡିଲି ମୁ କାହିଂ ।

ୟେହାର ଦାଢରୁ ମୁ ବରତିବି ନାହିଂ ।। ୮୧ ।।

ରମ୍ଭ ତହୁ ସତେ ଗୁଣେ କଟାଳିଲା ମତେ ।

ଏକସଣୁବେଗେ ରକ୍ଷା କର ଯଗନାଥେ

f-? / sl. 17

ରାତ୍ର ଅଧମାନେ ବସି ଯାଗଇ ସେ ନିସା ।

ଏମନ୍ତେ ଚାରି ବରସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲା ।

କପିଳାସ ତେଯିଣ ହାଡିପା ବିଯେକଲା ।

ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ସନିଧେ ମିଳିଗଲେ ଯାଇ ।

ଦେଖିଣ ଆସନ ତେଯ୍ଯାକଲେ ବଗଂସାଇ ।

ଗୁରୁକଂ ଚରଣ ତଳେ କଳେ ପ୍ରଳମ୍ବିତ ।

ସିଦ୍ଧ ହୁଅପୁତ୍ର ବୋଲି କଲ୍ୱଣ ବାଞ୍ଚୀତ ।
ରମ୍ଭା କିମ୍ବା ଯାଇଣ ପାଇଲା ଧାତୀକାର ।
ତାହାର ଝଗଡ ଛାଡି ହୋଇଲା ବାହାର ।
ଗୁରୁକୁ ଦ୍ରସନ ଯାଇ କଲେ ରମ୍ଭାନାରି ।
କୁସଲ

f-70 / sl. 18

ତର ଦିଅନ୍ତା ।
ଯାହା ସେ କର୍ମ ମୋଛୋର ଫଳିଲା ଯେ ଆଯ ।
ଚାଚେକ x ଛାଣି ଆଯ ଲଭିବଇ କାଯ୍ୱ ।। ୬୩୮ ।।
ତୁମ୍ଭେ ନାଥେ ଯୋଗ ସାଧ ଯେଉଂଠାରେ ଇଛା ।
ଉଦେ ଅସ୍ତ ଦୁଇବଳ ପାଉଥିବ ଭିକ୍ଷା ।
ନିରାସ ହୋଇ ସୁନ୍ଦେରି ରହିଲା ତୁନି ହୋଇ ।
ଏମନ୍ତେ ବହୁତ ଦିନଗଲା ସେସ ହୋଇ ।
ସବୁ ହିମେ ଭିକ୍ଷାଦେଇ ଲବଣ ଦିଅଇ ।
ଦୁଧଭାତ ମାଛଭାତ ପରସଇ ନାହି ।
ଆନନ୍ଦେ ଭୁଯଂଇ ରାଯାମନେ ନାହି ଚିନ୍ତା ।

f-11 / sl. 19

ଯେ ଭଯିବା ଥୋକେ ନିଉଡିବା ସିର ।। ୯୨ ।।
ଗୁରୁଯାଚା ବଢାଇବ ଘେନ ଦୁଢ କରି ।
ତିରଣଡାଳେକ ହେବ ମେରିଗିରି ସରି ।
ଭଲ ମନ୍ଦ ଦୁଇକଥା ବିଶ୍ୱାସୀ କହିବ ।
ଅଯାତିକ ହୋଇଲେ ଅଚରଣ ମାଡିବ ।।
ଦେବ ଯାହା ଦେଳି ବୋଲି ନ ବଳେବ ତୁଣ୍ଡେ ।

ବଜ୍ରସିଲା ଘେନି ଯମ ପିଟୀବଟୀ ମୁଣ୍ତେ || ୯୫ ||
ଗୁରୁଙ୍କ ବଚନ ବାବୁ ପାସାଣରେ ଗାର |
ଗୁରୁକୁଂ ସେବିଲେ ଯମଦଣ୍ତ ହୋୟେ ପାର || ୯୬ ||
ବୋ

f-? / sl. 20+21
ବୋଲଇ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ସୁଣସି ଗୋ ମାୟେ |
ଆଉର ମତେ ୟେତେ ଦିନ ଯାୟେ |
ପିଣ୍ତ ରହିବାକୁ ମତେ କହ ସଦବୁଧି |
କେଉଂ ଗୁରୁ ସେବାକଲେ କାର୍ଯ ମୋର ସଧି |
ବ୍ରହ୍ମାଣ ହୋଉ କିଅବା ଚଣ୍ତାଳ ହୋଉକିନା
ଯେ ରଖିବ ପିଣ୍ତ ତାକଂ କରିବା ଯନ || ୯୯ |
ବୋଲଇ ମୁକୁତା ଦେଈ ସୁଣସି ରାୟନ |
ରାଯା ସୁଖ ଭୋଗ ତେଜି ପାରିବୁ କି ପୁଣ || ୧୦୦ ||
ହସ୍ତି ଘୋଡା ବଳ ତୋର ସମ୍ପତି ବହୁତ |
ୟେଛା ତେ

f-? / sl. 21
ବେ ମାତା କିମ୍ପାଇ କାନ୍ଦିଲୁ || ୨୩୨ ||
ଏବେ କାଛି ନୋଡିଲେ ପାଇବୁ ଗଲାକଥା |
ମିଛେ ହେ ରୋଦନ କରି କିମ୍ପା ନ ନେ ବ୍ୟଥା |
ବୋଲଇ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ସୁଣସି ଗୋ ମାୟେ |
ସାଧୁତ ମେଳିଲା ପୁର୍ବେ ବୋଇତ ଗୋଟୀୟେ || ୨୩୮ ||
ସିନ୍ଧୁର ଲଢଡି ଘାତେ ଲାଗିଲା ବୋଇତ |
କୁଳେ ନଲାଗିଲା ଦ୍ରବ୍ଯ ସବୁଗଲା ଛତ ||

ମତେ ସେହି ମତିକରି ମୁରୁଛ ମୋହାଦେଇ ।
ସିନ୍ଧୁରେ ଭାସିଲା ଭେଲା (ଲା) ଲୋଡିଲେକି ପାଇ ।। ୨୪୦ ।।

f-62 / sl. 22

ଦସମାସ ଗର୍ବେ ଧରି ହେଲି ଅପୁତ୍ରିକ ।
କୁଳ ଭାସିଗଲା ମୁହି ଛୋଇଲି ନେରେଖ । ୨୩୨ ।।
ଦଇବ ପୁରୁସ ୟେଛା ଭିଆଇଲୁ ଆଣି ।
ମାତାପୁତ୍ରେ ଭିନଭିନ କରାଇଲୁ ପୁଣି ।। ୨୩୩ ।।
ବଗଂରାଯ୍ବ ସମ୍ପତି ମୋ କେ ଭାଗ୍ବ କରିବ ।
ମୁଛି (ହି) ସେ ଗୋବିନ୍ଦ ମନକଲି ଉଦବେଗ ।। ୨୩୪ ।।
ହାଡପା ବୋଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ବିକଳ କିମ୍ପାଇ ।
ଅନେକ ପ୍ରକାରେ ବୁଧି କହିଲୁ ମଣାଇ ।। ୨୩୫ ।।
ଆପଣାଇ ଛାରେ ପୁତ୍ରକୁ ଯୋଗି କରାଇଲୁ ।
ବାଲୁତ ସଭା

f-? / sl. 23

ବେନି ପାଟରାଣି ।
ଶୋଳହସପୁର୍ଣ୍ଣ ୟୁବା ବିରହ କାମେନି ।। ୮୪ ।।
ଆସଥାଉ ନିରାଶକ୍ତ କରନ୍ତି ୟେଉ ଜନ ।
ମଲେ (ମଲେ) ମହାପାପି ସେ ୟେ ନରକେ ପଠନ ।। ୨୧୫ ।।
ରୋଦାମା ଗୋଦାମାକଂ ବୋଲନ୍ତି ମହିଧର ।
କିମ୍ପା ରାଣିମାନେ ତୁମ୍ଭେ କରଅଛ ଗୋଳ ।।
ଦଇବ ପୁରୁସ ୟାହା କରିଛି ବେଚ୍ଛେଦ ।
କେ ଆନ କରିବ ତାହା ସୁଚିମୁନେ ଭେଦ ।। ୨୮୭ ।
ମଦନ ପଞ୍ଚମ ୟେବେ ନପାରିବ ସହି ।

ଚୋରି ରତି କ

f-82 / sl. 24

ତ ଆନେ କେ ଯାଣି ପାରିବ ।

ଝୁରିଝୁରି ତନୁ ଖିନ ଦିନ ନ ସରିବ ।। ୨୨୯ ।।

କାହା ଘେନି ମହା ନିସି ବଞ୍ଚିବୁ ସୋୟନେ ।

କ୍ଷୁଧା ନଲାଗିବ ନିଦ୍ରାନଥିବ ନୟନେ ।। ୨୮୦ ।।

ଭ୍ରାଥା ଶୁନ୍‌ଦ୍ୱେ ନିସାଳ ହୁଅନ୍ତି ସ୍ତ୍ରିରିଜନ ।

କେଉ ଦୋସେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଯେ ଛାଡିବ ରାଯନ ।

ପୁର୍ବେ ଇଶ୍ବରକଂ ସେବି ପାଇଥିଲୁ ବର ।

ତପବଳେ ତୁମ୍ଭକୁଂ ପାଇଛୁ ନୃର୍ପବର ।

କୋଡିଏ ବରସର ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ରାଯା ।

ସୋଳ ବରସର ଆମ୍ଭେ ଏ ବେନି ଭାରିଯା ।। ୨୮୩ ।

ଆମ୍ଭେ ତୋର ଅଧଅଗଂ

f-? / sl. 25

ନ ବସିଲା । ପାଦର ଯେ ଚିନ୍ନମାନ ବସୁଧାରେ ଅଛି ।

ନିରେଖି ଦେଖିଲି ତହି ପଦ୍ମ ଉକୁଟୁଛି

ମନେ ବିଚାରିଲି ବଡଲୋକ ଯେ ପୁରୁସ ।

କାମଦେବ ବର୍ଣ୍ଣେ ଯେ ସୁନ୍ଦରକାନ୍ତି ବେସ ।

ମୁହିଂ ସେ ସଂମ୍ପ୍ରଦା ନାରି ସବିହେ ମୋହୋର ।

ଭୁଲିଲା କି ଚିତ ମୋର ହୋଇଲା ଅଥିର ।

ବୋଇଲି ଯେ ରତ୍ନଖଟେ ସୋଇବ ସୁସ୍ତହୋଇ ।

ସୁଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ ବୋଳି ଦେଉଥିବି ମୁହି ।

ପାଟନେତ ପତନି କରି କରିବ ତୁମ୍ଭେ କନ୍ଥା ।

କାକର କୁହୁଡି ଖରା ନଖାଇବ ମଥା ।
ନିଜ ମନ୍ଦିରେ ଆମ୍ଭେ ସୋ

f-71 / sl. 26

ବାରତା ଗୁରୁ ରମ୍ଭାକୁ ପଚାରି ।। ୪୨ ।।
ଆମ୍ଭେ ଯେ ଚେଲାକୁ ତୋହୋଠାରେ ଛାଡିଗଲୁ
ଯତସତ ପଣତାର କେମନ୍ତେ ବୁଝିଲୁ
ରମ୍ଭା ବୋଇଲା ଅବଧାନେ ସୁଣିବା ଗୋସାଇ
ଭଲ ମହାମନ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭେ କର୍ଣ୍ଣେ ଅଛ କହି
ସାଧୁଏ ତୁମ୍ଭର ଚେଲା ଅଳପ ବୟସ
ନୁହଇ ଚଞ୍ଚଳ ବୁଧି ଅତିଥିର ବେସ ।। ୬୫୦ ।।
କାହାର କୁମର ଏ ମାନେବ ଦେହ ବହି
ଅନ୍ବଏ ଅଗତି ପଣ ଦେଖିଲିତ ନାହି
ଏକଇ ଦିନେକ ୟେ ଯେ ନଗ୍ର ଫେରିଗଲା
ତିନିଦଣ୍ଡ ବଳି ଆସି ଆସ ଏ

f-? / sl. 27

same as sl. no. 25

f-? / sl. 28

ଧାତିକାରେ ପରିବାରି ଧଇଲେକ ତୋଳି ।
କେସବାସ ଅସମ୍ଭାଳ ଦୃର୍ଜୟ ଆକୁଳି ।
ନୃପତି ବୋଇଲେ ତୁ ଲୋଛାର ଲୋ ପାମେରି ।
ଗୁରୁ ଗୋସାଇକି କିମ୍ପା ଦେଉଅଛ ଗାଳି ।। ୩୩୧ ।।
ତୁମ୍ଭେ ଗୋ ପରର ଝୀଅ ଆମ୍ଭେପର ପୁଅ ।
ସଂସାର ଆଚାରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ସେନେହ ।

ଛାଡିବାର ଭାରିଯା ଯେ ବାପାକଂ ବଇରି ।
ଯେତେ ଇଚ୍ଛା ଆମ୍ଭକୁ ଗୋ ଦେଇଯାଅ ଗାଳି ।
ରାଣିୟେ ବୋଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ସୁଣି

f-35 / sl. 29

ଯ୍ର ପଡୁ ରେ ପାମର । ଯମ ତୋତେ ଦଣ୍ଡ ଦେଉ **XXX** ନର୍କରେ । ୩୦୭ ।
ଭୃତ୍ୟଯନ ହୋଇକରି ୟେଡେକ ଅଗ୍ଯାନୀ ।
ଏଡ ବଡ ରାଯା ତୋତେ ହୋଇଲାକ ମାନି । ୩୦୮ ।
ରାଯାର କୁମାରି ଆମ୍ଭେ ସତେ ସପତଣି ।
ସବୁରି ନିଶ୍ବାସ ପଡୁ ତୋହୋର ମୃଧୁନି ।
କୁଳଦିପ ନପାଇ ଅନ୍ଧାର କଲୁ ଘର ।
ରାଯା ଥାଉ ରାଣି ରାଣ୍ଡ କଲୁରେ ପାମର । ୩୧୦ ।
ଏତେ ବୋଲି ପାସାଣ ଉପରେ ଯାଇ ପଡି ।
ହସ୍ତର ଭାଗିଲେ ଜେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ଚୁଡି । ୩୧୧ ।।

f - ? / sl. 30

ହସ୍ତିର ଉପରେ ଦଣ୍ଡ ସିଘାଂସନ ଯାର ।
ଏଡେ ବଡ ପଣ ଛାଡି ଯିବୁ ଦେସନ୍ତର । ୨୬୪ ।
ବାହୁଡ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ଆମ୍ଭ ବୋଲ କର ।
କର୍ଣ୍ଣର ମୁଦୁରା କାଢି କନ୍ଥା ପୁର କର । ୨୬୫ ।
ହିନ ବିଡମ୍ବଣ ବୁଧି ବାଛିଲ କିମ୍ପାଇ ।
କେ ତୁମ୍ଭକଂ ବୁଧି ଦେଲା କହିବ ଗାସାଇ ।
ରାଣିକି ନ ଚାହି ରାଯା ନ ଚାହିଲା ଧରଣି ।
ସୁଣସି ରୋଦୋମା ପୋଦେମା ବେନି ରାଣିଏ
ମାୟା ମୋହ ତେଯି ଆମ୍ଭେ ଦେସାନ୍ତର ଜିବୁ ।

ମୃତୁ ପିଣ୍ଡ ଗୋଟୀକିୟେ ଅ

f-30 / sl. 31

ଧରଣି ।

ନିଯପତି ମୁଖ ଚାହି କରନ୍ତି ଦଇନ୍ତି । ୨୫୯ ।

ଆହା ପ୍ରଣନାଥ ତୁମ୍ହକଂ କେଉ କଲାବାଇ ।

କାହା ତହୁ ହିନ ବୁଧି ସିଖିଲ ଗୋସାଇ ।। ୨୬୦ ।।

ନବଲକ୍ଷ ବଗଂରେ ତୁ ଅଟୁ ସିରମଣି ।

ତେରସତ ହସ୍ତି ମଧ୍ବେ ଦନ୍ତା ସତ ତିନି ।

ଚାରିସତ କଲାଘୋଡା ପାଞ୍ଚସତ ନିଳା ।

ବେନିସତ ସିନ୍ଧୁ ଯାତି ସତେକ ଖଇରା । ୨୬୨ ।।

ବେନିସତ ଟାଗଂଣ କାମୋଡା ଏକସତ ।

ଏମନ୍ତେ ତୋହୋର ତୁରଗଂମ ସୋଳସତ ।

f-78 / sl. 32

ଘନି ଆସ ।

ଅମ୍ଭୃତ ଗୋଟୀକା ଭୁଞ୍ଜାଇବି ଛଡରସ ।। ୧୬ ।।

ହାଡିପା ବୋଇଲା ଧର୍ମଥିବା ପ୍ରାଣିମାନେ ।

ଆଗହୁ ଶଚନ୍ତି ସତ କହନ୍ତୀ ବଚନଂ ।

ତୁହି ଯେ ବୋଇଲୁ ମାତ ଅର୍ଦ୍ଧଦେବି ମୁହି ।

କହନ୍ତେ ଯାଣିଲି ତୋର ନିକଳକଂ ଦେହି ।। ୧୮ ।।

ୟେବେ ତୋର ଚିତେ ଅଛି ୟେତେକ ବିଶ୍ବାସ ।

ରହିଲୁ ତୋହର ବୋଲେ ଚିର ହୋଉ ଆସ୍ବ ।। ୨୧୯ ।।

ଏକା ଆମ୍ଭେ ଚଳିୟିବୁ ଖଣ୍ଡିଏକ ଦୁର ।

ଚେଲା ଗୋଟୀ ଛାଡିୟିବୁ ତୋହୋ

f-? / sl. 33

ର ମନ୍ଦିର ।

ଏହାକୁ ଖଟୀବୁ ଭିକ୍ଷାଥିବୁ ଯେତେ ଦିନ ।

ଆମ୍ଭେ ଆସି ଘେନି ଯିବୁ ଇଛା ସମୟେଣ ।

ପାଞ୍ଚମୃତି ଭିକ୍ଷା ଦେଲେ ଯେତେ ହୋୟେ ଧର୍ମ ।

ତହୁ ସତେଗୁଣେ ତତେ ହୋଇବ କାରଣ

କୌଇନ୍ତା ବୋଇଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ।

ଏବେ ଦୁଇଜଣ ଆସି କର କିଛି ଭିକ୍ଷା ।

ଓରିଆ ବଗଡାପାଗ ଅର୍ଣ୍ଣେ ଯେ ଭୁର୍ଯନ୍ତି ।

ପବନ ଆହାରେ ତାକଂ ମନ ଯେ ତୋସନ୍ତି ।

ବୋଇଲେ ହାଡିପା ଆମ୍ଭେ ଅର୍ଣ୍ଣ ତେଜ୍ୟା କଲୁ ।

ଗୋ ।

f-75 / sl. 34

ଭକ୍ଷବୁ ।

ସମସ୍ତାନ ଭୁମିରେ ପୁତାରେ ଏକାନ୍ତେ ବୁଲିବୁ ।। ୨୧୪ ।।

ଛପନା କୋଟୀ ଯିବକୁ ମଣି ୟକା କର ।

ସବୁ ହୃଦେ ନାରାୟଣ କେହି ନୋହେ ପର ।। ୨୧୫ ।।

ପବନକୁ ନିରୋଧିବୁ ଦସଦ୍ଧାର ବାଟ ।

ସୋସିଗତେ ନିସ୍ୱାସ ତୁ ବଲାଅ ଉଚାଟ ।। ୨୧୬ ।।

ଅମନ ମନ୍ଦିରେ ପସି ମନକର ଦୃଢ ।

ଯୋଗ ସାଧି ବାବୁ ଅତିମହା ଗାଢ ।। ୨୧୭।।

ଲାଭି ଯେବେ ମେରଦଣ୍ଡ ସଳଖେ ନାଗିବ ।

ତେବେ ହେ ପି

f-? / sl. 35

ପିଣ୍ଡର ପୁତାରେ ପ୍ରାଣ ନଛାଡିବ || ୨୧୮ ||
ଦୃର୍ଗମ ସାଧନାପଥ ପାରିବୁ କି ସାଧି |
ନପାରିଲେ ଅକାରଣେ ଛୋଇବୁ ଅସିଦ୍ଧ || ୨୧୯ ||
ବୋଲଇ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ସୁଣ ମୋହା ଗୁରୁ |
ପାଇଲି କାରଣ ଯେବେ ଆଶ୍ରେ କଲି [ଲି] ମୋରୁ ||
ତୁମ୍ଭର ଚରଣ ରେଣୁ ପରସାଦେ ଶ୍ୟାମି |
ସାଧିବି ଯୋଗାନ୍ତ ଗ୍ବାଂନ କର୍ଣ୍ଣପଥେ ସୁଣି || ୨୨୧ ||
ଛାଡିଲି ସସାର ମୁଖ ଦଣ୍ଡ ସିଘାଂସନ |
ସତ୍ୟସତ୍ୟରାକୁ ମୋ ନ ବଳଇ ମନ || ୨୨୨ ||
ମନଦୃଢ କରାଇଲେ

f-? / sl. 36

ପତ୍ରେ ଅକୁଂସ କୁଣ୍ଡଳ ଚକ୍ର ଅଛି |
ଲଲାଟେ ତ୍ରିସିରା ସାଖା ଯାଣି ବିରାଯୁଛି |
ପାଦ ରଯେ ପଦ୍ମଚିନ୍ନ ବସୁଛି ଚଳର |
ବଡଲୋକ ହୋଇ କିମ୍ଭା ଯୋଗାନ୍ତ ବେଭାର || ୫୮୬ ||
ଉଚିତ କହଇ ରାଯା ସୁଣସି ଗୋମାତ |
ନୁହଇ ମୁ ବଡଲୋକ ସାନକୁଳେ ଯାତ |
ଅପାଣ୍ଟୁକ ପଣେ ଯେ କୁଟୁମ୍ବ ନପୋସିଲି [ଲି] |
ଓଦର ନିମନ୍ତେ କର୍ଣ୍ଣେ ମୁଦୁରା ଭରିଲି [ଲି] |
ରମ୍ଭାକନ୍ୟା ବୋଲେ XX ଗୁରୁ ନାମ କିସ |
ତବନାମ କହମତେ କାହି ତୁମ୍ଭବାସ |
ରାଯନ ବୋଇଲା ଗୁରୁ ହାଡିପା

f-? / sl. 36

XX ନାଥେ ଭରିଲ ନିକଟ ।

ବଡଲୋକ ପରାୟେତ ଦିସୁ ଅଛ ମୋତେ ।

ବହୁତ ଲକ୍ଷଣ ଦିସୁ ଅଛି କରପତ୍ରେ ।

ଗୁପତ ନକରି ମତେ ଶ୍ବରୂପ କହିବ ।

ମୋ ମନେ ଯାଣିଲି ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ବର୍ଗର ଗନ୍ଧର୍ବ ।

ଫୁଟୀଲା ଚମ୍ପେକ ପ୍ରାୟେ ଆମୋଦଈ ଦେହ ।

ତେଣୁକରି ମୋର ମନେ ବଳିଲା ସେନେହ ।

ଅଧର ନାସିକା ଦେହ ବଧୁଲିର ଗୁଣ ।

ଦନ୍ତମାନ ବିରାଯଈ ମୁକୁତା ସମାନ । ୮୩ ।

ଚାରର ଚୀକୁର କେସ ଭୂମିରେ ଲୋଟଈ ।

ବେନିଦଣ୍ଡ ବାହାଯାଇ ଆଣ୍ଠୁରେ ପଡଈ । ୮୪ ।
କର

f-50 / sl. 38
ଅରନ୍ୟଡୀଗର ନଦି ଖାଲ ଖୋଳ ଖଣା ।

ସବୁଠାରେ ଯଗନ୍ନାଥ ହୋଇଥିବ ସିନ୍ୟା ।

ଚତୃମାସ୍ୟା ଅନ୍ତେ ଯେବେ ଆସିବେ ରାଯନ ।

ଏଥକୁ କିମ୍ପାଈ ଆମ୍ଭେ କରିବା ରୋଦୋନ ।। ୪୪୫ ।।

ଏତେ ବୋଲି ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ସର୍ବ ବାଳି ।

ସତେ ବାଳି ଗ୍ୟାନ ପାଈ କଲେ ନିଉଛାଲି ।

କଲ୍ୟାଣ ବାଛିଲେ ତାକୁ ରୂପ ଚନ୍ଦ୍ରମା ।

ପୁରୁସ ଭୋଗୋ ନୋହିବ ଆଉ ଚାରସିନା ।। ୪୪୭ ।।

ୟେତେ ବୋଲି ଯେ ଯାହାରେ ରହିଲେ କାମେନି ।

ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ କଥା ସୁଣ ଆନ

f-? / sl. 39

ବାଣି ।

ସୁଧା ହିଆ ପୁଛା କଲୋ ଦୃଭାସ୍ବାକୁ ଚାଛି ।

ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ କିସ ହୋଇଲା ଗୋସାଇ ।।

ଦୃଭାସା ବୋଇଲେ ସୁଣ ଗନ୍ଧର୍ବକୁମର ।

ପିଠୀଦେଇ ରାଜନ ବସିଲେ ମଣ୍ଡପର ।।

ବାଳବୃଧ ତରୁଣ ଯେତେକ ଦେଖୁଥିଲେ ।

ବୃଦ୍ଧା ସମୟକୁ ସର୍ବେ ଯେ ଯାହାରେ ଗଲେ ।।

ଗୁରୁଯାଇ ମିଳିଲେ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର କତି ।

ବ୍ରହ୍ମଗ୍ୟାନ ଗୋଚର ବୁଝାଇ କହନ୍ତି ।।

ସୁଣ ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦରେ ନଗ୍ର ଫେରି ଯୀବା ।

ବନସ୍ତ କନ୍ଦର ନଦି ସମସ୍ତ ବୁଲିବା ।। ୫୫୩ ।।

f-? / sl. 40

ତଣ୍ଡୁଳ କେ ଖାଇ ।

ବେଲସତ ପରିଜନ ଯେଛା[ହା]କୁ ଯଗାଇ ।

ମୃଗ ସୟମ୍ବର ଯେ ହରିଣ ବାହୁଟୀଆ ।

ବ୍ୟାଘ୍ରଭାଲୁକୁଂ ରାଜନ ପୋସଇ ସେନହା ।। ୩୬ ।।

ନବସତ ଅଗଂବଳ ତେରସତ ହାଥି ।

ସୋଳସତ ତୁରଗଂମ ଉଟୀ ସତେ ଅଛି ।। ୩୭ ।।

ଅବସନ୍ତେ ବସନ୍ତ ବହଇ ନିରନ୍ତର ।

ବିଦ୍ୟାଧର ପ୍ରାୟେ ତହି ପୁରୁସେ ସୁନ୍ଦର ।

ଭୋଗସୋକ ଚିନ୍ତାନାହିଂ ଅଚିନ୍ତା ଭୁବନ ।

ଯନ ପରଯାମାନେ ତହି କୋବେର ସମାନ ।। ୩୯ ।।

ବାଟୀ 6

f-4 / sl. 41
ବକ୍ର ସାଡଗଂ ଯେ ଖୋଳେହା ପୋଳେହା |

ଯେର ବକ୍ର ତାମ୍ବ ଚୁଡ ସମୋଦ୍ର ପାରିଆ |

ଡାହୁକ ତିତିରି ଆଦି ପାଟ ବାଲି ସୁଅ ||

ପୁଲଚୁଇ ଅନ୍ଧାର ଚୁଡୀବିଲ ଚିକୋକୁଅ |

ଏ ବିଧି ଅନେକ ଯନ୍ତୁ ଅଛି ପୋସାମାନ |

ଭୁମିରେ ବସଇ କେହୁ ମଞ୍ଚାରେ ବନ୍ଧନ || ୩୨ ||

ଧାଡିଧାଡୀ ପଞ୍ଜରି ଭିତରେ ସୁଖେ ଥାନ୍ତି |

ଯେ ଯଛି(ହି)କି ର୍ଭୋଯନ ସେ ଆଧାର ଭକ୍ଷନ୍ତି || ୩୪ ||

ଦୁଧଭାତ ମାଛମାଂସ

f-? / sl. 42
ଥିବୁ ବେଳକାଳ ଯାଣି |

ସେବା ସାରି ଆଡହୋଇ ରହିବୁ ରଯେଣି |

ଆମ୍ଭେ ଯେ ପ୍ରତି ଭଗତା ଅଟୁ ବେନିବାମା |

ଆନ ପୁରୁସକୁଂ ଟେକି ନଚାହୁ ନୟନା |୩୩୦||

ନିଯକାନ୍ତ ବିନୁ ଆମ୍ଭର ଆନ ଆଶ୍ରେ ନାହି |

ତେଣୁ ଯେ ହୃଦୟ ଫାଟୀଯାଉଛି ଗୋସାଇଂ ||

ସୋୟନ ଯ୍ଦ୍ୱାରେ ପିଠୀ ନଦେଉ ଆମ୍ଭକଂ |

ଯେତେକ ସ୍ନେହ କିମ୍ପା ଛାଡିଲା ଆମ୍ଭକୁଂ ||

ତାହା ସୁଣି ରାଯନ ଯେ ବୋଲନ୍ତି ବଚନ |
ନକ

f-? / sl. 43
ହୋଇବ ଆମ୍ଭ ଦେହ

ମଳିଫୁଲ ଅର୍ଣ୍ଣ ଗୋ ଲାଗଇ ମତେ ପିତା ।
ପାଟନେତ ଚନ୍ଦନକୁ ନଥାଇ ସୋଭିତା ।।
ଭୁମିଗତ ସେଯ୍ଯ଼ା ଗୋ ରାଣି ସୁଖ ଗୋ ମାଡଇ ।
ପବନ ଆଲଟ ଦେହସୁଖ ଗୋ ଘେନଇ ।
ପଲଙ୍କ କାଟଇ ସେଯ ସୁଣିସି ଗୋ ରାଣି ।
ଶ୍ବରିରକୁ ପିଡା ନିଦ୍ରା ନଥାଇ ରୟେଣି ।
ରାଣିୟେ ବୋଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ଯୋଗି ହୋଇ ଯିବ ।
ରୋଦାମା ପୋଦମାଙ୍କୁ ସଗଂତେ ଘେନି ଥିବ ।
ପରବାସେ ଖଟ

f-72 / sl. 44

ଇବା ନିଶ୍ଚନ୍ତେ ୟେହାସୁଣି ରାଗମନେ ପାଇଲେକ ନାଥେ ।। ୭୫୮ ।।
ବୋଇଲା ଭିକ୍ଷ୍ୟ ମେଞ୍ଜନ ଦିଅସି ମୋହରେ ।
ଆମ୍ଭର ସେ ବାଞ୍ଛା ନାହି କିମ୍ଭା ଥିବୁ ଘରେ ।
ଯୋଗବାସି ଲୋକଇ ସୁସ୍ତରେ କିସ କାର୍ଯ୍ଯ଼ ।
ସେଦିନ ବଚନ ଯେ କହିଲେ ତପିରାଯ ।। ୭୬୦ ।।
ୟେତେ ପରିବନ୍ଧେ ମୁହି ରସାଇଲି ଆଣି ।
କାଠ କି ପାସାଣହିଆ ନପାରିଲି ଯାଣି ।।
ଚାରି ଯେ ବରସ ହେଲା ରହିଲା ମୋ ଠାର ।
ମୁଖ ଟେକି ଦିନେ ମତେ ଚାହିବାକୁ ନାହି ।
ଗୁରମନେ ବିଚାରିଲେ କାର

f-? / sl. 45

ଣ ହୋଇଲା । ଭଲା ଦେହ ତୁ ତପେ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର କଲା ।
ଏତେ ବୋଲି ରମ୍ଭାକୁ କହିଲେ ହାଡପାୟେ ।

ଚେଲାଗୋଟୀ ଘେନି ଆମ୍ଭେ ଯିବୁ ମଠଯାୟେ ।। ୬୪ ।।

ସମ୍ପ୍ରଦା ବୋଲେ ଗରୁ ୟେହିକ୍ଷଣି ଚଳ

ଯିବାକୁ ଉଚ୍ଛର ୟେବେ ହୋଉଅଛି ବେଳ ।।

ଗୁରୁସିଶ୍ୟ ବାହାର ହୋଇଲେ ବେଗ ଛୋଇ ।

ମାନବ ନଗ୍ରରେ ବିଶ୍ରାମିଲେ ବେଗେ ଯାଇ ।

x x ସୁଣ୍ଡି ଦୁଆରେ ହୋଇଲେ ପରବେସ ।

ଏକାନ୍ତ କରିଣ ତାକୁ ହକାରିଲେ ପାସ ।

ଆହୋ ଧନେଶ୍ବର ସା

f-53 / sl. 46

ଚାଇଣ ରାୟା ହୋଅଇ କାତର ।

ରାୟାର ଭିକ୍ଷା ମାଗିବା ଦେଖି ସର୍ବେଜନ ।

ବାଳବୃଦ୍ଧ ତରୁଣ ରୋଦନ୍ତି ଘନଘନ ।

ଆହୋ ମୋହାରାୟା ୟେଡେ ସୁଖ ତେଯ୍ଜ କଲୁ ।

ଦ୍ଵାରଦ୍ଵାରେ ଭିକ୍ଷା ରୁ ଏହା ଅରଯୀଲୁ ।।୭୭।।

ଏବେ ହେ ତୁମ୍ଭକୁଂ କେହୁ ଅଛୀ ବଳିଆର ।

କର୍ଣ୍ଣରୁ ମୁଦୁରା କାଢି ପକାଅ ତଳର ।।୪୨୮।।

ଝୋଳି କନ୍ଥା ପକାଇ ମନ୍ଦିର ଯାଅ ଚଳି ।

ଗୁରୁକି କରିବେ ତୁମ୍ଭେ ସୁଣ ଦଣ୍ଡଧାରି ।।୪୨୯।।

କାହାରି

f-? / sl. 47

ବୋଲ ସେ କର୍ଣ୍ଣେ ନ ସୁଣଇ ।

ଭିକ୍ଷା ଦିଅ ମାୟେ ବୋଲି ବଚନ ବୋଲଇ ।

ପଞ୍ଚୁଦ୍ଵାର ତୁଣ୍ଡୁଳ ପୁରିଲା ଥାଳ ଗୋଟୀ ।

ବେଗବେଗ ହୋଇ ରାଜା ଆସଇ ଲେଉଟୀ ।

ଗୁରୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଯାଇ ମଣ୍ଡପେ ମିଳିଲା ।

କି କରିବି ତଣ୍ଡୁଳ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲା ।

ହାଡୀପା ବୋଇଲେ ବାବୁ ରାନ୍ଧଣା ବେଗେ କର ।

ଡିବିଲ ଗାଇଣ ଦିଅ ଅର୍ଦ୍ଧ ହୋଉଖର ||୪୮୩||

ତକ୍ଷଣେ ମଣ୍ଡପେ ଚୁଳି (ଚୁଲି) କଲେ ନୃର୍ପବର ।

ହାଣ୍ଡି

f-? / sl. 48

ମନରେ ଆନନ୍ଦ ଛୋ[ହୋ]ଇ ପୁଣି ହସଇ |୬୩||

ସିଦ୍ଧେସର ବୋଲେ ଶ୍ବାମି ତୁମ୍ଭ ଦେବ କାମ ।

ଭୋଗ କଉତୁକ ମଞ୍ଜେ ହୋଇଲ[ଲ] ଯନମ ||୬୪||

ନିସାର ଚନ୍ଦ୍ରମା ପ୍ରାୟ ବିରାଜଇ ଯୋଡି ।

ଆପକୁ ଆପ ପ୍ରସଂସା ନକରଇ କ୍ଷୀତି ||୬୫||

ସୁବୁଧି ଏହି x x x x x ।

ପୁନ ବିପ୍ରପଣକୁ ଚାଞ୍ଛୁ(ହୁଂ)ଞ୍ଚୀ ବଗଂ ସାଇଂ ||୬୭||

ଏମନ୍ତ ସମୟ ଯେ ମୁକୁତ ଦେଇ

f-7 / sl. 49

ଇ ସୁନ୍ଦର । ମୋର ରୁପ ଦେଖିଣ କାମେ x ହୋନ୍ତି ଭୋଳ ||୫୯||

ଚନ୍ଦ୍ରର ଉଯ୍ବଳ ପ୍ରାୟେ ମମ ଦେହ ଝଳି ।

ଭଲା x x x x x xଅତି ଯତ୍ନରେ ||୬୦||

ୟେ କେଉ ସୁନ୍ଦର ସୃତି ଦୁତିୟ ରାଯନ ।

ଦେବତାଙ୍କ ସଗଂତେ ହୋଇବ ସରିସମ ||୬୧||

ୟେତେ ବୋଲି x x x x x x ମେଘୀଦପଣକୁ ଘେନିକର ।

ଆପଣେ ନିରେଖେ ରାଯା ମୁଖ ଯେ କମଳ |୬୨||

ନିଷ୍କଳଙ୍କ ଶ୍ବରିର କଳଙ୍କ ଅଗେଂ ନାହି ।

f-22 / sl. 50

ତେବେ ସେ ତରି ବିଷ୍ଣୁ ଛୋ[ହୋ]ଇବେ ପ୍ରସନ

ଏବେ ଚାଲ(ଲ) ଗୁରୁ ପାଦେ କରଦରସନ ।

ଯେତେ ବୋଲି(ଲି) ପୁତ୍ରକୁ ଘେନିମ ମହାଦେଈ ।

ନିସାରେ ବାହାର ହେଲେ ସଗେଂ ନାଛି(ହି) କେହି ।।୧୯୧।।

ତୁରିତେ ମିଳିଲେ ଯାଇ ହାଡିପାକଂ ଦ୍ବାର ।

ଯାଣିଲେ ହାଡିପା ଘରୁ ଛୋ(ହୋ)ଇଲେ ବାଛା(ହା)ର ।

ମାତାୟେ ବୋଇଲେ ବାବୁ ସୁଣରେ ତନୟେ ।

ହାଡିପା ଚରଣେ ସେବା କର ୟେକ

f-? / sl. 51

ଲୟେ ।

ମାତାକଂର ଆଗ୍ବା ପାଇ ପୁତ୍ର ଯେ ଗୋବିନ୍ଦ ।

ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ଚାଗୁଂଡି ଥୋଇ ଲୋ ତଲେ ବେଗି ।।

ହାଡପାକଂ ପାଦ ଧରି ଓଲୋଗି ସୁତିଲେ ।

ଦେଖି ମଛା(ହା)ଗୁରୁ ବଡ ତରସ୍ତ ହୋଇଲେ ।।୧୯୫।।

ଧାତିକାରେ କୋଲୋ କରି ଧରିଲେ ରାଜାକୁ ।

କି ଅର୍ଥେ ରାଯନ ହୋଅଇଲୁ ୟେଠ୍ୟକୁ ।।

ଛତିସ କୁଳରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଟ x x x x x ।

ସୁଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରି ଯେ ଅବର ଦିଯ

f-21 / sl. 52

ଇବୁ ପୁତ୍ର । ବିଳମ୍ବ ନକର ବେଗେ ନେଉଟ ତରିତ ।।୧୮୧।।

ସ୍ତିରିକି ନ ଛୁଇବାକୁ ଆହାର ତୁଟୀଅ ।

ନିସିରେ ଯାଗି ବସିବୁ ମନେ ଘେନି ଥାଆ ।୧୮୨।।
କାମକ୍ରୋଧନିଦ୍ରା ତେଜି ନପାରିବୁ ଯେବେ ।
ପିନ୍ଧିଲା ବସନ ଧୋବି ଘେନି ଜିବ ତେବେ ।।
ସସିଂଦ୍ଧ ହୋଇବ ଜଳେ ନବୁଡିବ ପାଦ ।
ଚଉରାସି କାଠୀଗଂଗାଂ ଯର୍ଦ୍ଦି ର୍ପିଆ କାଦ ।।୧୮୪।।
ଗଗନ୍ନରେ ପସିଲେ ଦହ ବିରାୟଇ ଝଳି ।ଖ

f-? / sl. 53

ଡଗେ ହାଣିଲେ ଦେହ ପଡଇ ଉବୁରି ।।୧୮୫।।
ସୁନ୍ନରେ ଅମରପୁର ଉଠୀଯିବୁ ବାବୁ ।।
ସାତସିନ୍ଧୁ ସାତଦିପ ଇଛାଏ ବୁଲିବୁ ।।୧୮୬।।
ପାତାଳ ବିମ୍ବର ଦ୍ଵାରେ ଭେଦିବୁ ତଳକୁ ।
ବାସ୍ତୋରି ସହସ୍ରନାଡୀ ଭେଦିବୁ ହୃଦକୁ ।
ଇଅଳା ପୀଅଳା ମଧ୍ଯେ ସିସୁମ୍ନନୀ ଯାଣ ।
ଉଯାଣୀ ସାଧିଲେ ପୁଣ ରଛେ(ହେ) ପାଣିମାନ ।।୧୮୮।।
ସୋଳ ହଡମ୍ବ ମଧ୍ୟେ ସରବର ପୁରି ।
ବନ୍ଧନ ଝରିବ ମନ ବହଳ ନକରି ।।୧୮୯।।

f-? / sl. 54

ପିତାମାତା ଠାର ଗୁର ଦୁଡ ବୋଲି ଜାଣ ।
ମନ ଦୁଡକରି ଖଟ ଶ୍ରୀଗୁର ଚରଣ ।।୮।।
ସିସ ପୁତ୍ର ହୋଇ ଜେବେ ଗୁରକୁ ବିସ୍ବାସି ।
ଦୁଇକୁଳେ ନ ନାଗି ମଧ୍ବରେ ଭେଳା ଭାସି ।।
କୋଟୀକୋଟୀ ଅର୍ଣ୍ଣଦାନ ଧର୍ମ କଲେ ଯେତେ ।
ଗୁରପାଦ ଧୂଳି ଘେନୁଥିଲେ ଧ ର୍ମତୋତେ ।।୯୦।।

ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ସଙ୍ଗେତେ ଗୋଧନ ଦାନ ଦେବା |

କଦାଚିତେ ଗୁରୁକୁ ତ ସୁଝୀ ନ ପାରିବା |୯୧||

ପ୍ରଭାତରୁ ଗୁରୁପାଦେ ପଖାଳିବା ଜଳ |

ଥୋକା

f-10 / sl. 55

ଞ୍ଜବ ମାତ ||୮୩||

ପିଣ୍ଡ ମୋକ୍ଷ କରି ଯେବେ ଦାନ ଧର୍ମ କରି |

ଚିର ଆଶ୍ବ ସିଦ୍ଧ ତାର ହୋଇବାକ ସିରି ||୮୪||

ତୁ ଜେ ମହାଗୁରୁ ସେବା କରି ନାହୁ ବାବୁ |

କର୍ଣ୍ଣମନ୍ତ୍ର ସୁଣୁଥିଲେ କାରଣ ପାଇବୁ ||

ତାରଇ ମାରଇ ଗୁରୁ ବଚନ ପ୍ରମାଣ ||

ଗୁରୁ ସେବାକଲା ଲୋକେ ପାଇବ କାରଣ ||୮୬||

ଯାର ଗୁରୁ ସେବା ନାହି ପସୁ ବୋଲି ତାକୁ |

ଗୁରୁଙ୍କର ଆଗ୍ଜ୍ବା ମୋକ୍ଷ ହୁଅଇ ପିଣ୍ଡକୁ ||୮୭||

f-18 / sl. 56

ଳକୁ ||୧୫୪||

ଏକା ଫଳ ଗୋଟୀୟେ ବୃକ୍ଷରୁ ତୋଳି ଦେଲେ |

ଯା ବୋଲନ୍ତେ ବୃକ୍ଷ ଯାଇ ଗଗନେ ରହିଲେ ||୧୫୫||

କୋହାଳ କୁଣ୍ଡଭ ଯେ ଖଟଇ ବାଡି ତାଟୀ |

ତତକ୍ଷଣେ ଦେଖିଲି ମାତା ବେନି ନୟନେଟୀ ||

ଯନନି ବୋଇଲେ ବାବୁ ଦେଖିଲୁ ପ୍ରତକ୍ଷ |

ସଦଗୁରୁ ସେବା କରି ପିଣ୍ଡକର ମୋକ୍ଷ |

ଯନମ ହୋଇଲେ ପିଣ୍ଡକ୍ଷୟେ ଚୋ(ହୋ)ୟେ ବାବୁ |

ନାମ ବ୍ରହ୍ମଗ୍ଞାନ ଆଣି ମୁକତୀ ପାଇବୁ ।୧୫୮।।
ଯଉସ ଦଳସ ଯେର୍ଣ୍ଣେ ଅଗ୍ଣିତା

f-? / sl. 57

ତୋ ପାଣି ।
ପୁରୁସ ଦେହକୁ ଅଗ୍ନିପରାୟେ ତରଣି ।।୧୫୯।।
ବ୍ରହ୍ମବିଷ୍ଣୁ ମହେଷର ନପାରନ୍ତି ଛାଡି ।
ତେଣୁ ଆନ ଅବତାର ହୋନ୍ତି ଉପବତି ।।୧୬୦।।
ଇନ୍ଦ୍ରଯାଲ ମାୟା କେହି କାହାର ନୁହଇ ।
ବିଜୁଳି ପରାୟେ ଅମା ଘଟେ ଅଛି ରହି ।।୧୬୧।।
ସବୁ ନାମର ଅଧିକ ଗୋବିନ୍ଦର ନାମ ।
ଗୋବିନ୍ଦକୁ ଚିନ୍ତିଲେ ଯେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ଥାନ ।।୧୬୨।।
କଉସୁଲା ଗର୍ଭେ ଯାତ ଯେଉ ଦିନେ ରାମ ।
ବା

f-26 / sl. 58

ଭିକ୍ଷା ସୁଣ୍ଡି ଖଟୀଲାକ ଯାଣି ।
ଚାରିବରସରେ ଗୁରୁ ଲେଉଟୀଲେ ପୁଣି ।
ପାଞ୍ଚଟକା ଲେଇଟାଇ ଦେଲେ ଧାତିକାର ।
ସୁଣ୍ଡିକି ବୋଇଲେ ଆମ୍ଭେ ଯିବୁ ତତପର ।
ସୁଣ୍ଡିଆଣି ବୋଇଲା ଗୁରୁକଂ ମୁଖ ଚାହି ।
ଧନ୍ଯଧନ୍ଯ ସୁପୁରୁସ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଆଇ ।।୨୦୦।।
ଯେତେକ ନିରାସ ବୁଧି ତୁମ୍ଭ ଚେଲା ବୋଟୀ ।
ମୋ ତହୁ ବଞ୍ଚୀଲା ନାଥ ଉଦେ ଚୋ[ହୋ]ଇଲାଟୀ ।।୨୦୧।।
ଅକ୍ଷୟେ ଅମର ହୋଇ ବଞ୍ଚୀବ ଚିର କା

f-? / sl. 59

ଲ । ପ୍ରତକ୍ଷ ଯାଣିଲିୟେ ତତକ୍ଷଣ ଅନାଦି ଈଷର ।

ହାଡିପା ବୋଇଲେ ଆମ୍ଭ ବଚନ ପ୍ରମାଣ ।

ଯୋଗେଷର ବାଣି ମାତ କେ କରିବ ଆନ ।

ଗୁର ଚେଲା ବାହାର ହୋଇଲେ ସଯହୋଇ ।

ଗୁର୍ଯଗଳ ଦେସେ ଯାଇ ସେ ଦିନ ସେ ରହି ।

କୌନ୍ତା ନାମେ ରାତି ଆଣି ଦୁଆରେ ମିଳିଲେ ।

ଯାଗିଲାରେ ମାତା ବୋଲି ରାୟେ ଯଗାଇଲେ ।

ରାତି ଆଣି ପୁଛାକଲା ସୁଣିମା ଗୋସାଇ ।

କେବଣ ଦେସରେ ମଠ କହ ହେ ଗୋସାଇ ।।୨୦୬।।

f-54 / sl. 60

ବସାଇ x ଯେ ପୁରାଇ ଦେଲେ ନିର ।

ଗୁର ଆଗ୍ଜ୍ଞାଂ ଦେଲେ ବାବୁ ସୁଣ ନୃର୍ପମଣି ।

ଅର୍ଣ୍ଣ ରାନ୍ଧିବାର ମନ୍ତ୍ରକର୍ଣ୍ଣେ ଥାଅ ସୁଣି ।

ବିଷ୍ଣୁ ପୁରୋଇଲେ ପ୍ରାଣି ।

ଅଗ୍ନୀଦେଲେ ବ୍ରହ୍ମ ।

ପାକ ସମ୍ପାଦିଲେ ଦେବି ରୁଦ୍ରାୟେଣି ବାମା ।

ଈଷର ଦେଲେ ବିଭୁତି ଆଦି ଦେଲେ ଥାଇ ।

କୁମ୍ଭଦେଲେ ଅନାଦି ଗୋରେଖ ଦେଲେ ଖର ।

ଆବର ଦେସକଥା ସୁଣ ମୋହାଭେଗି ।।

ଦସପଦ୍ମ ସନ୍ୟସି ଯେ ବାରତା ।

f-? / sl. 61

ଜ୍ଣ(ଜଣ) ଯୋଗି ।

ଗୋବିନ୍ଦେ ବୋଇଲେ ଶ୍ବାମି ବିସ୍ତାରି କହିବା ।

ହାଡିପା ବୋଇଲେ ମନ ଦେଇ ସୁଣ ବାବା ||୪୮୯|

ପ୍ରଥମେଶ ନାଥବୋଲି ପୁତିୟେ ପଖୋଲ

ପୁଣ ଆଇ ପୁଣ ଆଇ ପୁତ ହେତୁ ତଲ ||୪୯୦||

ପୁଣପୁଣ ଘୋରଧ୍ବଯ ଚଉବକଂ ନାଡି |

ପୁଣ ଭୋଡଗଂ ବୋଲି ଚଉସଠୀ ଯେ ଖେରଡି ||(୪?)୯୧||

ଏମନ୍ତେଶ ବାରପନ୍ଥ ଯୋଗି ନାମ ଭଣି |

କାହାରି ମେଖଳି କନ୍ଥା କସା କଉପୁନି ||୪୯୨||

ଗୁର ଆଗ୍ଯାପାଇ ରାଯାମନ୍ତ୍ରି ସୁମ

f-9 / sl. 62

ସୁଣିକରି ଚକିତ ହୋଇଲେ ଦଣ୍ଡଧାରି |

ହସ୍ତର ଦର୍ପଣ ପକାଇଲା ଭୁମିଗତେ |

କେମନ୍ତେ କହିଲ ମାୟେ ମୋହର ଅଗ୍ରତେ |

ଅର୍ଣ୍ଣଦାନ ବଶ୍ରଦାନ ଦେଉ ଅଛୀ ମୁହି |

ଦାନେ ଷରଧୁନି ମୋର ଜଗତ୍ରେ ସୁଭଇ ||୭୭||

ପରଯାକୁ ପିଡାନାହି ସରତ୍ର ପସଇ |

ଅପ୍ରାଧ ଅଜିଲା ପ୍ରାଣି ଦୋସ ଉପେଖଇ ||୭୮||

ବିଷ୍ଣୁ ପୁରାଣ ସୁଣଇଂ ପାଞ୍ଚଦଣ୍ଡ ଯାୟେ |

ସୁର୍ଯଦେ

f-10 / sl. 63

ବତାକୁଂ ମୋର ପଞ୍ଚଦଣ୍ଡ ଧ୍ବାୟେ ||୭୯||

ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭଧାରି ମାତା ଅଟ ଯେ ମୋହର

ତୁମ୍ଭ ପାଦରଜ ନିତ୍ୟେ ଘେନଇ ସିରର ||

ପିତୃଲୋକ ମାନକଂର କାରଣ ନିମନ୍ତେ |

ପିଣ୍ଡସ୍ରାଧ ବାହୁ ଥାଇ ବ୍ରାହ୍ମଣକଂ ହସ୍ତେ ||୮୧||

ପାପ ବୀଧାନି ମନ୍ତ୍ରିକୁ ସମର ଈଛଇ |
ଅବର ମରଣ ମତେ ହୋଇବ କିମ୍ପାଇ ||୮୨||
ଦେବକୁ ସିତଲଭୋଗ ଦିଅଇ ବହୁତ |
ଧର୍ମ ଥିଲେ କାଲ କିମ୍ପା ନଘୁ